

πον τινά εἰς βάσανον τὴν εὐρωπαϊκὴν πολιτικὴν· ἐπὶ πέντε ὀλόκληρα ἔτη, διαρκούντος τοῦ περὶ ἐλευθερίας ἀγῶνος, προσωπικαὶ καὶ ἀνακτοβουλικαὶ δοκίσεις τινῶν ἐκ τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἀντίσταντο εἰς τινὰ συνεννόησιν περὶ κοινῆς ἐνεργοῦ μεσολαβήσεως ἢ καὶ πρὸ πάντων περὶ ἀναστολῆς τῆς αἱματοχυσίας· μόλις δὲ τέλος τρεῖς ἐξ αὐτῶν ἠναγκάσθησαν πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς ἰσχύος τῶν περιστάσεων ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς κραταιᾶς κοινῆς γνώμης· ἀλλὰ καὶ αὐταὶ μετὰ κόπου καὶ σχετικῶς μετὰ μικρὰ διαστήματα ὑψώθησαν, ἐπὶ τοῦ λαβυρινθώδους πεδίου τῆς διπλωματίας, εἰς τὴν ἀπλῆν τελείαν πολιτικῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἑλλήνων ἰδέαν. Ἔτι δὲ ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη ἐξηπάτα τὸ φάσμα μουσουλμανικῆς νομιμότητος· αἱ τρεῖς συμμετασχοῦσαι δυνάμεις (Ἀγγλία, Γαλλία καὶ Ῥωσσία) ἐνόμιζον ὅτι δὲν τοῖς ἐπετρέπετο νὰ χωρήσωσι περαιτέρω ἀπὸ κοινοῦ εἰμὴ μέχρι τῆς κατὰ συνθήκην μετριάσεως τῆς σουλτανικῆς αὐθαιρεσίας. Ἀλλὰ ἐν τῇ βουλῇ τῆς τοῦ κόσμου διοικούσης θείας σοφίας προώριται διὰ τοὺς Ἕλληνας πλήρης πολιτικὴ αὐτονομία ὑπὸ μονάρχην κληρονομικόν, τῇ ἐλευθέρᾳ καὶ αὐτῆς τῆς Πύλης συγκαταθέσει, δηλωθεῖσα παρ' αὐτῆς τὴν 12/24 ἀπριλίου 1830, μετὰ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἀύθρομήτου ἐξεγέρσεως τῶν Ἑλλήνων.

